



## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator  
communiter resurget ad justitiam.**

**Lefelon, Antoine**

**Bruxellis, 1675**

§. 9. Vt conversis Deus peccata remittat, non opus est tempore.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9433**

## 114 CONVERSIO

rem: quando verò tantulum dumtaxat in praesentia requiro, non dico quantum malis peractis debetur, sed quantulumcumquè eum qui hoc loci consistit, retinere sufficit, ne in contrarium relabatur: Quid dum cunctaris? quid refugis?  
quid te ipsum retrahis?

Viden Francisce Carole quid dicat, quem tutius putas audiendum? Viden quod una sit ipsius & cæterorum Colligarum ejus doctrina: illi & ipsis consensias & à nobis non dissenties.

## §. IX.

Ut conversis Deus peccata remittat, non opus est tempore.

*Hom. 27. in Genes.* **S**ed num. 245. inducis tu quoque Chrysostomum loquentem: Dominum habemus misericordem & benignum qui non indiget tempore, tantum magno fervore & sobrietate ad ipsum accedamus, rejectis sacerularibus curis omnibus, & supernæ gratiæ innitamur: nam & Ninivitæ tantâ peccatorum multitudine aggravati, quia magnam & veram Pœnitentiam egerunt, non indigebant ampliori quam trium dierum tempore ad provocandam Dei bonitatem, & irritandam quæ adversum se lata erat, sententiam (qui adhuc non habebant Sacramentum Pœnitentiæ sicut nos.) Et quid dico

dico Ninivitas? Latro in Cruce neque uno die opus habebat. Et quid dico uno die? Neque brevi horâ. Tanta est Dei erga nos misericordia. Nam ubi viderit voluntatis nostræ firmum propositum, & ferventi desiderio ad se accedere, non tardat neque differt, sed accelerat, suamque solitam liberalitatem exhibens dicit: Adhuc loquente te dicam, Ecce adsum.

Assertam hoc loco Chrysostomi doctrinam totam recipio: Da peccatorem magnâ fervore & sobrietate ad Deum accendentem, rejectis secularibus curis omnibus, & supernâ gratiâ innitentem: Da magnâ & veram pœnitentiam agentem: Denique da qui firmi propositi sit, & ferventi desiderio ad Deum accedit (de hoc enim loquitur Chrysostomus) & ipse confiteor nec brevi ei horâ opus esse, sed illicò, saltem suscepto Sacramento, peccatorum remissione & justitiâ donandum. Ille enim hîc à Chrysostomo descriptus, jam conversus est ac legitimè pœnitens, cui proindè longo tempore opus non est ut indulgentiam à Deo consequatur. Istud est quod assiduè Ninivitarum & latronis exemplis inculcat. Non ad temporis rationem, ait Theodoro lapso, Epist. 5. sed juxta affectum animæ solet dijudicari pœnitentia. Et alibi: non tempus æstimatur, sed pœnitentis modus extinguit peccatum. Hom. 5. de pœnit.